Lieta Nr.11516000811

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 8.decembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokurorei L.Grigānei
cietušās pārstāvjiem /pers. A/, /pers. B/
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. C/ (turpmāk-apsūdzētais), personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma (turpmāk-KL) 175.panta trešās daļas, un

konstatēja

Apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), kas saistīta ar iekļūšanu telpā, un tieši:
Apsūdzētais 2007.gada 10.septembrī ap plkst.10.00, atrodoties /adrese/ teritorijā, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, neko nepaskaidrojot paņēma no /pers. D/ dzīvojamās mājas atslēgas, aizgāja līdz dzīvojamai mājai, ar atslēgām atslēdza ieejas durvis, ar mērķi pārņemt savā valdījumā /pers. E/ piederošo automašīnu VW Golf, v.n.z. /TL numurs/, Eur 1422,87 vērtībā, un rīkoties ar to kā ar savu, izmantojot to, ka viņa darbības neviens nenovēro, slepeni, no dzīvojamās mājas virtuves paņēma automašīnas atslēgas un garāžas atslēgu, iekļuva garāžā, un izmantojot iegūtās automašīnas atslēgas, iedarbināja automašīnu un no noziedzīga nodarījuma vietas aizbrauca, tādējādi nolaupīja cietušajai /pers. E/ piederošo automašīnu.
Apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KL 175.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē prokurore grozīja apsūdzību un uzturēja to augstākminētajā redakcijā. Apsūdzētajam grozītā apsūdzība ir saprotama.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina. Pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina pilnā apmērā.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc KL 175.panta trešās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma (turpmāk-KPL) 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar apsūdzētajam izvirzīto apsūdzību pēc KL 175.panta trešās daļas, apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem, un proti:

-ar cietušās /pers. E/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka apsūdzēto viņa pazīst. Apsūdzētais dzīvoja 200 m attālumā no cietušās, miršā vīra mājā bez cietušās atļaujas, jo atļauju tur dzīvot viņš neprasīja. Apsūdzētais tur dzīvoja kopā ar/pers. F/, kuru tur dzīvot ielaida cietušās vīrs. Apsūdzētais cietušajai palīdzēja saimniecības darbos, kopā ar cietušo vadīja viņas automašīnu VW Golf. Ārpus mājas teritorijas apsūdzētais ar cietušās mašīnu nebrauca, jo cietusī nebija devusi viņam tādu atļauju. 2007.gada 10.septembrī viņa bija Rīgā pie ārsta, mājās palika /pers. D/, kurai cietusī uzticēja mājas atslēgas. /pers. D/ tajā dienā strādāja kartupeļu laukā. Pie /pers. D/ pienāca apsūdzētais, paņēma mājas atslēgas no dārza ratiņiem, iekļuva dzīvojamā mājā un piesavinājās cietušās mašīnas un garāžas atslēgas, kuras stāvēja virtuvē uz galda. Apsūdzētais atslēdza garāžu, iekāpa mašīnā un aizbrauca Rīgas virzienā. Nekādu atļauju apsūdzētajam cietusī nebija devusi, pati mājās nebija. Cietusī, būdama pie ārsta, piezvanīja /pers. D/, kura pateica, ka apsūdzētais ir aizbraucis ar viņas automašīnu Rīgas virzienā. Tajā dienā apsūdzētajam nebija devusi izpildīt nekādu uzdevumu. Cietusī nekad nebija lūgusi apsūdzēto pirkt kombikormu un benzīnu, kā arī nebija uzticējusi apsūdzētajam braukt pēc kombikorma vienam pašam. Cietusī neteica /pers. D/, ka viņa drīkst dot atslēgas apsūdzētajam.

/pers. D/ nebija iemesla sniegt nepatiesas liecības šajā procesā. Cietusī nezina, vai /pers. D/ veica kādas darbības, lai apsūdzētais nepaņemtu mašīnas atslēgas no tačkas. Apsūdzētajam vienam nevajadzēja iet cietušās mājā.

2007.gadā griezās pie advokāta /pers.G/, kurš 2007.gadā uzrakstīja iesniegumu, taisījās sūtīt to uz policiju, atbildi uz iesniegumu nesaņēma. Ar apsūdzēto aizdevuma līgumu noslēdza 2007.gada 1.aprīlī.

2008.gadā cietusī uzzināja, ka apsūdzētais ir notiesāts par avārijas izraisīšanu ar cietušās automašīnu 2007.gada 10.septembrī. Automašīna bija apdrošināta, apdrošinātāji cietušajai atlīdzību neizmaksāja, jo transportlīdzekļa vadītājs bija dzērumā. /pers.G/ teica, ka vajag noslēgt aizdevuma līgumu ar apsūdzēto, lai atgrieztu naudu par sasisto mašīnu. Naudu, Ls 420,00, cietusī apsūdzētajam nav aizdevusi un apsūdzētais cietušajai samaksāja Ls 100,00 maksāja divas reizes – pa Ls 40,00 un Ls 60,00 skaidrā naudā.

Cietusī notāra palīgam /pers. H/ teica, ka mašīna tika nozagta 10.septembrī. Kad cietusī uzzināja, ka mašīnas nav, ar apsūdzēto nerunāja, jo viņš bija pazudis. Tad cietušo aizveda uz policijas iestādi Klijānu ielā, policijā apstiprināja avārijas faktu un to, ka kāds bija pie stūres reibumā. Šajā sakarā cietušo nepratināja un nelika rakstīt nekādus paskaidrojumus. /pers. C/ samaksāja cietušajai Ls 100,00. Cietusī uztur kaitējuma kompensāciju Ls 800,00 par mašīnu, par radītajiem pārdzīvojumiem, nodarīto kaitējumu veselībai.

-ar liecinieces /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka apsūdzēto ir redzējusi, attiecības neitrālas. Apsūdzētais dzīvoja /pers. E/ īpašumā, blakus mājiņā. 2007.gada 10.septembrī /pers. D/ pie /pers. E/ raka kartupeļus. /pers. E/ satika no rīta, /pers. E/ teica, ka apsūdzētais var

nākt pēc atslēgām un palūdza nodot atslēgas apsūdzētajam, un aizbrauca uz Rīgu, un /pers. D/ atslēgas iedeva apsūdzētajam. /pers. D/ bija atļauts iet iekšā mājā, jo /pers. E/ viņai uzticējās. Apsūdzēto redzēja brīdī, kad iedeva viņam atslēgas un brīdī, kad viņš tās atdeva. Apsūdzētais nepaskaidroja, uz kurieni brauks, viņam bija jāatved lopiem zāle, bet viņš aizbrauca uz Rīgu. Tad uzzvanīja /pers. E/ un pateica, ka apsūdzētais izraisījis Rīgā avāriju. Redzēja tikai to, kā apsūdzētais paņēma un nolika atslēgas. Par to, kas notika ar mašīnu, uzzināja no /pers. E/.

Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta pirmās daļas 2.punktu tika nolasītas liecinieces /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka viņa /pers. E/ pazīst vairāk kā 5 gadus, viena otrai uzticas. 2007.gadā Pārslas dārza mājiņu īrēja jaunietis /pers. C/. 2007.gada 10.septembrī bija ciemos pie Pārslas, atbrauca pie viņas agri norīta, vēlāk ap plkst.9.00 /pers. E/ aizbrauca darīšanās uz Rīgu, bet /pers. D/ palika strādāt /pers. E/ piemājas teritorijā.
Pirms prombraukšanas /pers. E/ /pers. D/ klātbūtnē aizslēdza dzīvojamo māju un nodeva atslēgas /pers. D/. Atslēgas /pers. D/ nolika dārza ratiņos un paņēma ratiņus līdzi uz piemājas lauku. Apsūdzētajam bija atļauts ienākt /pers. E/ mājā tikai pēc ūdens un pārtikas, un laikā, kad uz vietas bija pati /pers. E/ vai /pers. D/. Savas prombūtnes laikā /pers. E/ apsūdzētajam mājas atslēgas neatstāja.

2007.gada 10.decembrī pie /pers. D/ uz lauka pienāca apsūdzētais un jautāja, kur ir /pers.E/, uz ko /pers. D/ atbildēja, ka viņa ir aizbraukusi. Apsūdzētais teica, ka brauks pakaļ zālei priekš govs un paņēma /pers. E/ dzīvojamās mājas atslēgas no ratiņiem. Lieciniece uzskatīja, ka apsūdzētais nedrīkstēja ieiet mājā, jo viņa bija uz vietas. Strādāja uz lauka un ap plkst.10.00 pamanīja, ka /pers. E/ mašīna brauc pa ceļu blakus laukam un pie stūres sēdēja apsūdzētais. Mašīnā viņš bija viens. Pēc tam apsūdzētais atgriezās, viņš nolika mājas atslēgas atpakaļ dārza ratiņos un aizgāja uz mājas pusi. Citas personas 2007.gada 10.septembrī /pers. E/ teritorijā un mājā nebija. /pers. E/ /pers. D/ nebija teikusi, ka apsūdzētais drīkst ņemt viņas mašīnu. Pēc plkst.15.00 atgriezās /pers. E/. Tad /pers. D/ viņai pastāstīja, ka apsūdzētais kaut kur aizbrauca ar viņas mašīnu. /pers. E/ atbildēja, ka viņas mašīna ir sasista Rīgā. Pārslas mašīna parasti stāvēja garāžā – šķūnī, šķūņa durvis tika aizslēgtas ar piekaramo atslēgu. /pers.E/virtuvē glabājās dažādi saišķi ar atslēgām. Cietušās mašīnu uz ielas /pers. D/ to bija redzējusi ļoti reti (lietas 34.lapa).

/pers.E/ parasti /pers. D/ atstāja naudu par darbu Ls 10,00 par dienu, ko parasti atstāja virtuvē uz galda. 2007.gada 10.septembrī /pers. D/ naudu neredzēja. Līdz brīdim, kad /pers.E/ atbrauca mājās, /pers. D/ mājā nebija iegājusi, naudu nebija paņēmusi (lietas 184-185.lapa).

-pēc liecību nolasīšanas lieciniece /pers. D/ apstiprināja savas liecības un papildus liecināja, ka tad, kad /pers. E/ iedeva viņai mājas atslēgas, viņa pateica, ka pēc atslēgām atnāks apsūdzētais un atslēgas jāiedod viņam;

-ar liecinieka /pers. I/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka apsūdzēto viņš pazīst, ir draugi. /pers. I/ bija aizbraucis ciemos pie apsūdzētā, un viņš iepazīstināja viņu ar /pers. E/, kas bija atnākusi uz mājiņu, kurā dzīvoja apsūdzētais. Apsūdzētais tur dzīvoja un palīdzēja dārza un mājas darbos. Viņa klātbūtnē /pers. E/, kuru pāris reizes veda uz veikalu, atļāva apsūdzētajam izmantot mašīnu, braukājot pa saimniecību. 2007.gada apsūdzētais izraisīja avāriju, atrodoties alkohola reibumā. Bija reize, kad /pers. I/ /pers. E/ ar taksometru veda uz veikalu. /pers. E/ uz veikalu brauca kopā ar apsūdzēto, un no viņu sarunas dzirdēja: "labi, tev ir draugi, tu zini, kur ir mašīnas atslēgas, mašīnu vari ņemt, kad nepieciešams", šī saruna bija apmēram pirms 3-4 gadiem. Apsūdzētajam nav autovadītāja tiesību. Bija reizes, kad ar /pers. I/ darba mašīnu kopā brauca uz Ādažiem iepirkties. Ir redzējis, kā apsūdzētais brauc ar automašīnu pa saimniecības teritoriju. Pats arī ir devis apsūdzētajam automašīnu. Ir redzējis, kā apsūdzētais brauc pakaļ zālei. Kad trijatā ar apsūdzēto un /pers. E/ brauca uz Ādažiem, /pers. E/ teica: "tev ir normāli draugi, ja tev vajadzēs mašīnu, tu drīkstēsi paņemt, vienīgi pasaki, kad un kur tu brauc". Pats personīgi nav redzējis, ka apsūdzētais braukātu ārpus teritorijas, visu zina no apsūdzētā teiktā. Dienā, kad apsūdzētais izraisīja avāriju, nebija kopā, bet apsūdzētais viņam zvanīja no rīta puses, un teica, ka brauks uz Rīgu. Iespējams gribēja ar /pers. I/ iedzert;

-ar liecinieces /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka apsūdzēto nepazīst, bet ir redzējusi. 2007.gadā strādāja notāra birojā par notāra palīgu. 2007.gada 1.oktobrī pie viņas ieradās /pers. E/, kuru atveda /pers. G/, un apsūdzēto, lai sastādītu aizdevuma līgumu, ar kuru apsūdzētais apņēmās atgriezt /pers. E/ naudas summu Ls 420,00. Līguma būtība bija zaudējums, bet līguma nosacījumus pateica /pers. E/ un apsūdzētais. /pers. H/ pārliecinājās par personu gribu.
Tika noslēgts aizdevuma līgums. /pers. E/ /pers. H/ pastāstīja, ka apsūdzētais nozadzis viņai mašīnu, un /pers. H/ teica viņai, ka jāgriežas policijā. Par mašīnas nozagšanu stāstīja /pers. E/, un tajā mirklī apsūdzētais bija blakus un nekam neiebilda. Ar šo dokumentu apsūdzētais apņēmās atdot naudu /pers. E/. Līgums ir spēkā, ja nav atcelts;

-ar liecinieka /pers. G/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka 2007.gadā pie viņa vērsās /pers. E/ sakarā ar to, ka apsūdzētais bija paņēmis /pers. E/ automašīnu un dzērumā izraisījis autoavāriju. Apsūdzētais dzīvoja pie /pers. E/, lai palīdzētu darbos. Negadījuma dienā apsūdzētais bija piedzēries un neatļauti paņēmis automašīnas atslēgas, aizbraucis un izraisījis autoavāriju. /pers. E/ lūdza atgūt viņas automašīnu no policijas autostāvvietas, un konsultāciju, kā viņai izvairīties no materiālā zaudējuma. /pers. G/ teica, ka jānoslēdz ar apsūdzēto vienošanās par to, ka viņš /pers. E/ samaksās par mašīnas remontu un automašīnas izņemšanu no policijas stāvvietas. /pers. G/ ierosināja noslēgt vienošanos pie notāra. Personīgi bija klāt, kad /pers. E/ un apsūdzētais ieradās pie notāra noslēgt vienošanos. /pers. E/ teica, lai vēršas policijā par šo faktu, un palīdzēja savā datorā /pers. E/ sastādīt iesniegumu policijai, lai par notikušo tālāk tiktu ierosināta krimināllieta, pēc tam, kad bija pārrunājis situāciju ar /pers. E/ un apsūdzēto. Precīzi neatceras, kas iesniedza iesniegumu policijai. Neatceras, kurš iesniegumu veda uz pastu. /pers. G/ bija ticies ar apsūdzēto notāra birojā, un tajā brīdī apsūdzētais nenoliedza, ka paņēmis automašīnu un izraisījis dzērumā avāriju. Apsūdzētais bija gatavs uzņemties atbildību par savu izdarīto.

Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta pirmās daļas 2.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. G/ 2011.gada 22.februārī pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka 2007.gada beigās pie viņa vērsās /pers. E/ ar lūgumu sastādīt iesniegumu. /pers. E/ pastāstīja, ka 2007.gada 10.septembrī cilvēks, kas pie viņas īrēja dārza mājiņu, apsūdzētais, prettiesiski ieguva viņai piederošo automašīnu VW Golf, un aizbrauca ar to uz Rīgu, kur izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kā rezultātā viņai un citām personām tika nodarīti materiāli zaudējumi. Apsūdzētais nedrīkstēja izmantot viņas automašīnu bez viņas klātbūtnes. Atsevišķos gadījumos viņa kopā ar apsūdzēto izmantoja savu automašīnu saimnieciskām vajadzībām, bet obligāti pati bija klāt. 2010.gada 8.okotbrī /pers. G/ sagatavoja iesniegumu, izprintēja to un nosūtīja Valsts policijai pa pastu (lietas 28.-29.lapa);

-pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. G/ apstiprināja savas liecības un papildus liecināja, ka notāra dokumentus nesastādīja. Neatceras, kādu dokumentu sastādīja notārs. Pēc 2007.gada /pers. E/ zvanīja, iespējams, ka jautāja par notiekošo. Kamēr jaunu ziņu nebija, domāja, ka viss norit savu gaitu;

-ar 2011.gada 18.februāra cietušās /pers. E/ iesnieguma protokolu, no kura izriet, ka 2007.gada 10.septembrī ap plkst.9.00 viņa izbrauca no savas mājas /adrese/ uz Rīgu pie ārsta. Aizslēgtā garāžā glabājās viņas automašīna VW Golf. Ap plkst.16.00 atgriezās mājās un konstatēja, ka garāža

nav aizslēgta un mašīna ir nozagta. /pers. D/ viņai pateica, ka ar /pers. E/ mašīnu aizbrauca apsūdzētais, kas tobrīd /pers. E/ īpašumā īrēja ēku. /pers. E/ zvanīja Valsts policijai, kas viņai paziņoja, ka mašīna atrasta Rīgā pēc CSNg. 2007.gada 8.oktobrī uzrakstīja iesniegumu policijai par to, ka apsūdzētais prettiesiski ieguvis viņas automašīnu, kura nodošanu policijai uzticēja /pers. G/. Vēlāk uzzināja, ka iesniegums policijā tā arī nav saņemts (lietas 6.lapa);

-ar 2012.gada 15.februāra notikuma vietas apskates protokolu ar tam pievienoto fototabulu un shēmu, no kā izriet, ka, ienākot dzīvojamā mājā /adrese/, durvju slēdzene nav bojāta. Virtuvē pie loga atrodas galds. Garāžai ir divviru durvis un piekaramā slēdzene. Garāžā stāv automašīna VW /TL marka/ ar v.n.z./TL mumurs/. Garāžas durvis bez uzlaušanas pazīmēm (lietas 7.-14.lapa);
-ar cietušās /pers. E/ 2007.gada 8.oktobra iesniegumu, no kura izriet, ka /pers. E/ 2007.gada 12.septembrī uzzināja, ka apsūdzētais ar viņai piederošo transportlīdzekli VW Golf, v.n.z./TL numurs/, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kā rezultātā viņas automašīna un citi negadījumā iesaistītie transportlīdzekļi cietuši. Informē, ka apsūdzētais bija paņēmis viņas automašīnu bez viņas ziņas (lietas 30., 105.lapa);

-ar cietušās /pers. E/ 2010.gada 23.jūlija iesniegumu, no kura izriet, ka 2007.gada 10.septembrī viņas mājās /adrese/ apsūdzētais prettiesiski, mantkārīgā nolūkā nozaga viņas dzīvojamās mājas atslēgu, kuru bija uzticējusi /pers. D/ un iegāja mājā, kur nozaga viņas automašīnas aizdedzes atslēgas. Izmantojot /pers. E/ prombūtni, apsūdzētais izbrauca no šķūnīša viņas mašīnu, slepeni to nolaupīja un brauca uz Rīgu, kur izraisīja CSNg, par kuru tika notiesāts (lietas 106.lapa);

-ar cietušās /pers. E/ 2007.gada 25.oktobra iesniegumu, no kura izriet, ka 2007.gada 10.septembrī ap plkst.9.00 /pers. E/ bija izbraukusi no savām mājām, bet piemājas dārzā strādāja /pers. D/, pie kuras dārza ratiņos bija /pers. E/ dzīvojamās mājas atslēgas. Apsūdzētais bija atbraucis ciemos pie /pers. M/, kas īrēja istabu blakus mājā /adrese A/. Apsūdzētais prettiesiski, mantkārīgā nolūkā nozaga viņas mājas atslēgu no dārza ratiņiem un iekļuva mājā. Apsūdzētais nozaga viņas virtuvē atrodošās automašīnas atslēgas, izbrauca automašīnu no šķūnīša un brauca Rīgas virzienā. Noziedzīgais nodarījums tika veikts 2007.gada 10.septembrī ap plskt.10.30-11.30 (lietas 107.lapa);

-ar cietušās /pers. E/ papildinājumu 2010.gada 23.jūlija iesniegumam, no kura izriet, ka 2007.gada 10.septembrī ap plkst.9.00 /pers. E/ bija izbraukusi no savām mājām, bet piemājas dārzā strādāja /pers. D/, pie kuras dārza ratiņos bija /pers. E/ dzīvojamās mājas atslēgas. Apsūdzētais bija atbraucis ciemos pie /pers. M/, kas īrēja istabu blakus mājā /adrese A/. Apsūdzētajam bija tiesības ienākt /pers. E/ mājā pēc ūdens. 2007.gada 10.septembrī /pers. E/ prombūtnes laikā ap plst.10.00 apsūdzētais paņēma /pers. E/ mājas atslēgas no dārz ratiņiem un iekļuva mājā, nepaskaidrojot /pers. D/, ko vēlas tur darīt. Apsūdzētas piesavinājās virtuvē esošās automašīnas atslēgas, iedarbināja un izbrauca mašīnu no šķūnīša un devās Rīgas virzienā. Noziedzīgais nodarījums veikts 2007.gada 10.septembrī ap plkst.10.30-11.30. Uzskata, ka apsūdzētais prettiesiski piesavinājās svešu mantu – viņas automašīnu, jo viņa nebija ļāvusi viņam lietot mašīnu, vēl jo vairāk braukt uz Rīgu. Apsūdzētais izmantoja viņas uzticēšanos, jo /pers. E/ bija atļāvusi viņam uzturēties savas mājas pagalmā un mājā, ko viņš arī prettiesiski izmantoja.

2010.gada 10.septembrī plkst.13.11 apsūdzētais ar viņas automašīnu izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kurā bija iesaistītas vēl divas automašīnas. Par vainīgo tika atzīts apsūdzētais, kas CSNg laikā atradās alkohola reibumā, par ko apsūdzētais tika notiesāts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2008.gada 29.jūlijā. Līdz ar to cietusī lūdz uzsākt kriminālprocesu pret apsūdzēto pēc KL 179.panta (lietas 113.lapa);

-ar 2011.gada 20.marta apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos, no kuras izriet, ka viņš 2007.gada 10.septembrī bija /adrese/, kur īrēja istabu no /pers. E/. /pers. E/ automašīnu /pers.E/ prombūtnē bez /pers. E/ atļaujas nolēma paņemt un aizbraukt uz Rīgu un nokārtot savas darīšanas. 2007.gada 10.septembrī no rīta /pers. E/ teica, ka nepieciešams iegādāties kombikormu un benzīnu zāles pļāvējam, kam arī atstāja naudu virtuvē uz galda. Piegāja pie sievietes, kas arī strādāja pie /pers. E/, un šī sieviete teica, ka viņa ir lietas kursā un ielaida apsūdzēto mājā. Apsūdzētais iegāja mājā, kur uz galda atradās automašīnas atslēgas un nauda, ar mašīnas atslēgām iedarbināja mašīnu un aizbrauca pirkt kombikormu vienā no Ādažu veikaliem un Ādažu DUS nopirkt benzīnu zāles pļāvējam. Pēc tam izbrauca no Ādažiem un brauca Rīgas virzienā un Brīvības ielā, pie t/c „Alfa" ar /pers. E/ mašīnu izraisīja avāriju.
Uz Rīgu brauca, lai dabūtu naudu. Visu skaidri neatceras, jo bija iereibis. Atzīst, ka paņēma bez atļaujas /pers. E/ mašīnu, lai aizbrauktu uz Rīgu (lietas lapa 44.-46.lapa);

-ar 2012.gada 15.februāra protokolu par apsūdzētā liecību pārbaudi uz vietas ar fototabulu, no kā izriet, ka apsūdzētais norādīja uz māju /adrese/, kur virtuvē uz galda notikuma dienā bija garāžas un automašīnas atslēgas un nauda. Apsūdzētais aizgāja līdz garāžai, no kurienes notikuma dienā paņēma automašīnu un pa „Attaru" ceļu brauca līdz DUS „Viada", un pēc tam līdz Brīvības gatves un Lizuma ielas krustojumam, kur notika autoavārija pie ēkas Nr.333 Brīvības gatvē. (lietas 77.-78., 79.-82.lapa);

-ar 2008.gada 29.jūlija Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas spriedumu, no kura redzams , ka /pers. C/ sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (lietas 101.-102.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais piekrita sniegt liecības un liecināja, ka viņš neatzīst savu vainu, proti, ka būtu nozadzis automašīnu. 2007.gada 10. vai 9.septembrī, viņam ar /pers. E/ bija vienošanās, ka viņš pēc darba aizbrauks pie viņas. /pers. E/ viņam atstāja mašīnas atslēgas un naudu, lai varētu aizbraukt uz benzīntanku pakaļ benzīnam priekš zāles pļāvēja, un nopirkt priekš govīm un vistām kombikormu. No darba Garciemā, kur pa brīvdienām strādāja par apsargu, atbrauca pie /pers. E/. No /pers. D/ paņēma mājas atslēgas, viņai neko neteica, jo viņa visu zināja. Aizgāja uz /pers. E/ māju, atslēdza māju, iegāja iekšā un no galda paņēma garāžas atslēgas, mājas atslēgas un naudu. Mājās uz galda stāvēja Ls 10,00, apsūdzētais uzskatīja, ka šī nauda atstāta viņam. /pers. E/ teica, ka uz veikalu jābrauc ar mašīnu, jo kombikorms sver 25 kg, ar rokām nevarētu aiznest. Aizslēdza māju, mājas atslēgas atdeva atpakaļ /pers. E/ kaimiņienei /pers. D/, atslēdza garāžu, paņēma mašīnu, un aizbrauca nopirkt visu nepieciešamo. Atpakaļceļā no veikala viņam vēl vajadzēja nopļaut zāli priekš govīm, tāpēc mašīnā atradās trimmeris. Kombikorms, benzīns un trimmeris palika mašīnā. /pers. E/ īpašums no veikala ir kādi 4 km. Atpakaļceļā no Ādažiem viņam piezvanīja /pers. I/, un teica, ka varot atdot naudu, kuru bija parādā. Bez /pers. E/ ziņas brauca uz Rīgu pie /pers. I/ pakaļ naudai. Aizbrauca uz Rīgu un tur notika avārija. Pazvanīja /pers. E/ un izstāstīja par notikušo. Līdz /pers.I/ nepaspēja aizbraukt. Pēc /pers. E/ lūguma bieži braukt iepirkties nevajadzēja. Ja nebija nekas smags jāved no veikala, tad brauca ar velosipēdu. Ja /pers. E/ vajadzēja braukt uz Rīgu, tad viņu veda draudzene. Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību apsūdzētajam nav. /pers. E/ nekad nebija jautājusi, vai apsūdzētajam ir tiesības. Tajā dienā bija lietojis alkoholu, apzinājās, ko dara. /pers. E/ nezināja par to, ka apsūdzētais brauca uz Rīgu. Neatceras, vai būtu ko teicis /pers. E/ kaimiņienei, atdodot mājas atslēgas.

Par sasisto mašīnu /pers. E/ nav visu naudu atdevis. Nevar atcerēties, cik daudz naudas atdeva. Pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības nav pareizas, jo izmeklētājs, kurš pratināja, apsūdzētajam piedraudēja.

Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta pirmās daļas 1.punktu tika nolasītas apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka viņš pie cietušās īrēja istabu dārza mājiņā un palīdzēja saimniecībā. /pers. E/ bija ļāvusi viņam kopā ar pašu /pers. E/ braukt pēc zāles govīm ar viņas automašīnu. /pers. E/ pati neprata vadīt automašīnu. Tāpat /pers. E/ bija lūgusi ar automašīnu pārvest kartupeļus no lauka. Cietušās automašīna galvenokārt stāvēja garāžā. 2007.gada 10.septembrī apsūdzētais atgriezās no darba, iedzēra un atgriezās mazdārziņā. Tobrīd mazdārziņā strādāja cietušās paziņa. Pa ceļam uz mazdārziņu apsūdzētais runāja ar cietušo pa telefonu, un /pers. E/ palūdza nopirkt kombikormu un benzīnu zāles pļāvējam, tam apsolīja atstāt naudu virtuvē uz galda. No sarunas ar cietušo apsūdzētais saprata, ka drīkst paņemt cietušās mašīnu un pēc tam atgriezt to mazdārziņā. Mazdārziņā esošā cietušās paziņa teica, ka esot lietas kursā, un ielaida apsūdzēto cietušās mājā, kur virtuvē uz galda apsūdzētais atrada naudu, ko paņēma, un automašīnas atslēgas, kuras arī paņēma. Apsūdzētais aizbrauca uz Ādažiem pēc pirkumiem, bet pēc tam apsūdzētajam sagribējās aizbraukt uz Rīgu pie paziņas. Bija iecerējis atgriezties /adrese/ pirms /pers.E/, un /pers.E/neko neteikt par savu braucienu. Rīgā, pie t/c „Alfa" apsūdzētais izraisīja CSNg. Sīkāk 2007.gada 10.septembrī notikušo neatceras, jo bija iereibis (lietas 52.-55.lapa);

Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta pirmās daļas 1.punktu tika nolasītas apsūdzētā 2012.gada 15.februārī pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka cietušās mājas durvis nebija aizslēgtas, atslēgas paņēma no cietušās paziņas, kas strādāja dārzā. Sīkāk notikušo neatceras, jo notikuma dienā bija piedzēries un ir pagājis ilgs laiks. Iepriekš arī bija gājis cietušās mājā, vai nu, paņemot atslēgas no cietušā paziņas, vai nu brīvi ieejot, jo durvis nebija aizslēgtas. 2007.gada 10.septembrī uz virtuves galda atradās cietušās automašīnas atslēgas. Apsūdzētais paņēma atslēgas, iedarbināja automašīnu, arī garāžas atslēgu atrada uz virtuves galda. Pie automašīnas un garāžas atslēgām stāvēja arī citas atslēgas. Gribēja aizbraukt uz Rīgu savās darīšanās. Rīgā sasita cietušās automašīnu. Par izbraucienu cietušajai nebija plānojis teikt. Notikušo neatceras labi, jo tajā dienā bija iedzēris. Atzīst savu vainu par to, ka bija bez cietušās atļaujas paņēmis viņas mašīnu, lai aizbrauktu uz Rīgu, bet tā rīkoties nedrīkstēja (lietas 70.-71.lapa).

Nolasītas liecības apsūdzētais apstiprināja, teica, ka tās atbilst patiesībai un ir pareizas. Papildus liecināja, ka uzskata, ka ir parādā /pers. E/ naudu par sasisto mašīnu. Pie notāra ar cietušo noslēdza vienošanos, ka jāatdod Ls 500,00 par sasisto mašīnu. Daļu jau ir atdevis, un /pers. E/ visu atzīmēja, tāpēc neatceras, cik viņai vēl parādā. Uzskata, ka mājā iekļuva un paņēma atslēgas ar /pers. E/ atļauju. Ar mašīnu uz veikalu un benzīntanku aizbrauca ar /pers. E/ atļauju, bet uz Rīgu nebija atļaujas braukt. To apsūdzētais atzīst un neuzskata, ka tā bija zādzība. Atzīst /pers. E/ iesniegto kaitējuma kompensāciju Ls 800,00 apmērā.

Degvielu pirka tikai zāles pļāvējam, kādus 5 l. Nopirka divus maisus ar kombikormu, summu vairs neatceras. Tajā laikā /pers. E/ bija govis un vistas. Nevienam nav sūdzējies par to, ka policijas darbinieki viņu piespieda sniegt nepatiesas liecības. Virtuvē uz galda kopā ar naudu stāvēja mašīnas un garāžas atslēgas. Tā bija vienīgā reize, kad /pers. E/ lūdza viņu aizbraukt uz veikalu pakaļ pirkumiem. Parasti uz veikalu brauca ar velosipēdu. /pers. E/ visas atslēgas karājas virtuvē uz pakaramā pie citām atslēgām. Šajā gadījumā, viņa ar nodomu bija uzlikusi uz galda atslēgas kopā ar naudu.

Izanalizējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus, izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa secina, ka apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas viņam ir inkriminēts, un tieši pie tādiem apstākļiem un tajā apjomā, kas norādīts apsūdzībā.

Apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts KL 175.panta trešajā daļā, pierādīta pilnībā ar visiem pirmstiesas izmeklēšanā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to savstarpējā kopumā un sakarībā, un tā pierādīta ar cietušās un liecinieku liecībām, un paša apsūdzētā sniegtajām liecībām.

Cietusī liecināja, ka apsūdzētais 2007.gada 10.septembrī bez viņas atļaujas un ziņas paņēmis viņai piederošo transportlīdzekli, turklāt izraisījis ar viņas automašīnu avāriju, kuras rezultātā viņai nodarīti zaudējumi. Cietusī liecināja, ka apsūdzētais palīdz viņai saimniecības darbos, un viņam iepriekš ir bijis lūgts ar automašīnu atvest zāli no pļavas vai ko citu, bet tikai saimniecības teritorijas robežās.
Citādi apsūdzētajam nekad netika dota atļauja ņemt viņas automašīnu un kaut kur braukt, t.sk., 2007.gada 10.septembrī cietusī nebija apsūdzēto lūgusi nedz pirkt kombikormu un benzīnu zāles pļāvējam kā to liecināja apsūdzētais, nedz tika dota atļauja braukt ar viņas automašīnu. Cietusī liecināja, ka ārpus saimniecības teritorijas cietušo vadāja viņas paziņas, kas apstiprinās arī ar liecinieces /pers. D/ un liecinieka /pers. I/ sniegtajām liecībām. Bez tam, cietusī liecināja, ka 2007.gada 10.septembrī bija aizbraukusi uz Rīgu pie ārsta un no /pers. D/ uzzinājusi, ka apsūdzētais paņēmis viņas automašīnu un kaut kur aizbraucis. Automašīna stāvēja aizslēgtā garāžā.

/pers. I/ liecināja, ka, braucot kopā ar cietušo un apsūdzēto, cietusī izteicās, ka apsūdzētajam ir labi draugi, un viņš var ņemt mašīnu, kad nepieciešams. Kā arī /pers. I/ liecināja, ka cietusī ir izteikusies, ka apsūdzētajam ir normāli draugi, ja būs vajadzīga mašīna, tad drīkst to ņemt, vienīgi pasakot, kur un kad brauks.

No šādām liecībām tiesai saprotams, ka cietusī principā bija gatava dot apsūdzētajam savu automašīnu, bet pasakot, kad un kur brauks, t.i., ar viņas ziņu. Turklāt ņemams vērā fakts, ka apsūdzētajam nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, un diezin vai cietusī uzticēs vadīt transportlīdzekli personai bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām. Apsūdzētais liecināja, ka cietusī nav pat jautājusi, vai viņam ir transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, kas tiesas ieskatā norāda uz to, ka cietušajai nebija nodoms dot braukšanai mašīnu apsūdzētajam. Konkrētajā gadījumā apsūdzētais cietušajai nebija teicis nedz to, ka ņems automašīnu, nedz to, uz kurieni un kad brauc, t.i., paņēma cietušās mašīnu bez atļaujas, izmantojot situāciju, kad cietušās nav mājās, prettiesiski iekļūstot garāžā, kur stāvēja automašīna.

Pats apsūdzētais liecināja, ka bija iegājis cietušās mājā, kur paņēma automašīnas un garāžas atslēgas, pēc tam no garāžas izbraucis mašīnu un aizbrauca. Apsūdzētais liecināja, ka cietusī bija lūgusi viņu aizbraukt un nopirkt mājlopiem kombikormu un zāles pļāvējam benzīnu, kas ir pretēji cietušās liecībām. Turklāt arī no /pers. D/ sniegtajām liecībām izriet, ka apsūdzētajam mājā bija atļauts ienākt tikai, lai paņemtu ūdeni, kā arī tikai cietušās vai viņas klātbūtnē. Bez tam, tiesas ieskatā, ja kāds citai personai atļauj vai lūdz kaut kur aizbraukt ar savu automašīnu, tad atstāj arī automašīnas tehnisko pasi, bet konkrētajā situācijā cietusī nebija atstājusi transportlīdzekļa tehnisko pasi. Turklāt apsūdzētais bija alkohola reibumā, ko arī cietusī zināja, jo pirms prombraukšanas pie ārsta uz Rīgu satika apsūdzēto. Alkohola reibumu 2007.gada 10.septembrī nenoliedz arī pats apsūdzētais. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības.

Bez tam, cietusī pēc notikušā vērsās pie advokāta M.Gulbja ar lūgumu sastādīt policijai iesniegumu par to, ka apsūdzētais prettiesiski paņēmis viņas automašīnu un ar lūgumu ierosināt kriminālprocesu. Šāda cietušās rīcība tiesas ieskatā liecina par to, ka viņa nebija devusi apsūdzētajam atļauju ņemt savu automašīnu.

Lieciniece /pers. H/ liecināja, ka tad, kad strādāja par notāra palīgu, pie viņas ieradās cietusī ar apsūdzēto noslēgt aizdevuma līgumu sakarā ar zaudējumiem, kas radušies sakarā ar to, ka apsūdzētais 2007.gada 10.septembrī sasitis viņas automašīnu autoavārijā. Cietusī stāstīja /pers. H/ par mašīnas nozagšanu, bet apsūdzētais tajā brīdī neko pret to neiebilda, kas, tiesas ieskatā, vērtējams kā apsūdzētā netieša atzīšanās, ka viņš cietušās automašīnu bija paņēmis prettiesiski. Turklāt apsūdzētais liecināja, ka bija nolēmis aizbraukt ar cietušās mašīnu uz Rīgu savās darīšanās, un cerējis uz to, ka atbrauks atpakaļ pirms cietušās atgriešanās un cietusī par to neko neuzzinās. Šādu rīcību tiesa vērtē kā prettiesisku automašīnas iegūšanu, automašīnas paņemšanu bez cietušās ziņas, slepus.

Turklāt pats apsūdzētais pirmstiesas izmeklēšanā 2012.gada 15.februārī atzina, ka bija bez cietušās atļaujas paņēmis viņas mašīnu, lai aizbrauktu uz Rīgu, kaut arī zināja, ka tā rīkoties nedrīkst. Šādas liecības apsūdzētais noliedza, teikdams, ka policijas darbinieki viņu piespieda sniegt nepatiesas liecības.

Tiesa nekonstatē tādai policijas darbinieku rīcībai pierādījumus, piemēram, apsūdzētā sūdzības par šādu policijas darbinieku rīcību, kā arī apsūdzētais nav norādījis uz tādiem apstākļiem, kas varētu būt par pamatu uzskatīt, ka policijas darbiniekiem bijuši motīvi piespiest apsūdzēto sniegt nepatiesas liecības.

KL 175.panta trešajā daļā ir paredzēta krimināatbildība par svešas kustamas mantas slepenu vai atklātu nolaupīšanu (zādzību), ja tā izdarīta, iekļūstot dzīvoklī vai citā telpā.

Atbilstoši likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 19.[1]pantam svešas kustamas mantas nolaupīšana uzskatāma par pabeigtu noziedzīgu nodarījumu ar brīdi, kad persona to prettiesiski ieguvusi, neatkarīgi no tā, vai šai personai bija iespēja rīkoties ar attiecīgo mantu kā ar savu.

Mantas nolaupīšana ir tīša, prettiesiska un bezatlīdzības svešas kustamas mantas paņemšana aiz mantkārības no uzņēmumu, iestāžu, organizāciju vai atsevišķu personu īpašuma vai valdījuma slepenas vai atklātas zādzības, laupīšanas, krāpšanas vai piesavināšanās veidā, lai nelikumīgi to paturētu vai izmantotu savā vai citas personas labā, vai citādi rīkotos ar to kā ar savu, kā rezultātā mantas īpašniekam vai tās valdītājam tiek nodarīts reāls materiāls zaudējums.

Pārbaudot pierādījumus tiesa konstatē, ka mašīnas īpašniece, cietusī, 2007.gada 10.septembrī apsūdzētajam nebija lūgusi braukt pēc kombikorma un benzīna zāles pļāvējam, un it īpaši braukt savās darīšanās uz Rīgu, līdz ar to tā iegūšana uzskatāma par prettiesisku.

Arī ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un liecinieku sniegtajām liecībām ir pierādīts, ka apsūdzētajam nebija dota atļauja nedz iekļūt cietušās mājā, nedz iekļūt garāžā, no kuras apsūdzētais paņēma automašīnu. Kā arī cietušais nerīkojās cietušās interesēs pēc cietušās lūguma.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības un liecinieku liecības, kas cita citu neizslēdz un visas liecības norāda uz to, ka apsūdzētajam cietusī nebija devusi atļauju braukt ar viņas automašīnu ārpus saimniecības teritorijas un bez viņas ziņas.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzībā norādīto noziedzīgo nodarījumu izdarīja tieši /pers. C/ un tiesa atzīst, ka apsūdzētā vainas noliegšana ir vērtējama kā izvairīšanās no atbildības un soda.

Tiesa atzīst, ka pierādījumi /pers. C/ inkriminētajā apsūdzībā ir ticami, jo tie apstiprina cits citu un kopumā nepārprotami atspoguļo faktus, kas attiecināmi uz apstākļiem pirms un pēc nozieguma izdarīšanas. Tāpat tie ir attiecināmi uz šo konkrēto kriminālprocesu un atbilstoši KPL 130.panta pirmajai un trešajai daļai ir pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētais slepeni aizbrauca ar svešā īpašumā esošu automašīnu, prettiesiski iekļūstot cietušās garāžā, kur automašīna glabājās, garāžas atslēgas paņemot no cietušās mājas, kas bija aizslēgta, un kurā apsūdzētajam tika liegts ieiet. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nebija tiesību automašīnu izmantot. Automašīnu apsūdzētais izmantoja savās interesēs. Līdz ar to apsūdzētais izdarīja KL 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.
Ievērojot iepriekš izklāstītos atzinumus par kriminālprocesā esošo pierādījumu attiecināmību, pieļaujamību, ticamību un pietiekamību, tiesa uzskata, ka ziņu par faktiem kopums ir pietiekams, lai konstatētu, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, par kuru viņš ir saukts pie krimināatbildības.

Ne pirmstiesas kriminālprocesā, ne lietas iztiesāšanas laikā tiesa nav konstatējusi nekādus izvērtējamus apstākļus, kas varētu norādīt uz iespējamo cietušās ieinteresētību aprunāt apsūdzēto. Nav nekāda loģiska skaidrojuma, kāpēc cietušajai būtu jebkādā veidā izdevīgi izdomāt un liecināt par to, ja tas nav noticis.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, tiesa uzskata, ka tas, ka apsūdzētais noliedz savu vainu viņam celtajā apsūdzībā, ir mēģinājums izvairīties no atbildības par izdarīto.

Līdz ar to pie minētajiem pierādījumiem un to vērtējuma tiesa atzīst par pierādītu apsūdzētā vainīgumu tam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, viņa darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas.

Tiesa izanalizējot izdarītos noziedzīgo nodarījumu apstākļus, izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus secina, ka apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas viņam ir inkriminēts, un tieši pie tādiem apstākļiem un tajā apjomā, kas norādīts apsūdzībā.

Atbilstoši KPL 19.panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē nekādas šaubas, kas būtu izvērtējamas, vai tās ir saprātīgas vai nav, jo iegūto pierādījumu kopums izslēdz jebkādas šaubas par apsūdzētā vainu, par ko viņš apsūdzēts.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā pienākums nav sava nevainīguma pierādīšana, jo apsūdzības pienākums ir pierādīt apsūdzētā vainu. Izvērtējot prokurores iesniegtos pierādījumus, kas tika pārbaudīti tiesas izmeklēšanā, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā un viņas darbības kvalificētas pareizi.

Saskaņā ar KL 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī KL 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam sodu, saskaņā ar KL 46.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais izdarīja smagu noziedzīgu nodarījumu. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajai radīti zaudējumi Ls 800,00.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, dzīvo /adrese B/, neprecējies, apgādībā nepilngadīgs bērns, ar vidējo izglītību, nestrādā (lietas 172.lapa), narkologa un psihiatra uzskaitē nav (lietas 99.-100.lapa).

Agrāk tiesāts, pēdējo reizi 2009.gada 29.septembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc KL 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām, kas ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2009.gada 29.decembra lēmumu aizstātas ar arestu uz 7 dienām, sodu izcietis 2010.gada 22.aprīlī (Sodu reģistra izdruka). Saskaņā ar KL 63.pantu sodāmība dzēsta.

Nosakot apsūdzētajam sodu saskaņā ar KL 46.panta trešās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar KL 47.pantu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Saskaņā ar KL 48.panta 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkoholisko dzērienu ietekmē.

Izvērtējot visus KL 46.panta otrajā daļā minētos apstākļus, ņemot vērā KL 35.panta nosacījumus par soda mērķi, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko bīstamību, tiesa gūst pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot reālu brīvības atņemšanas sodu, neizdarīs jaunus likumpārkāpumus un uzskata, ka sods viņam nosakāms panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda veidā, piemērojot KL 55.panta nosacījumus. Turklāt, izciešot sodu nosacīti, apsūdzētajam būs iespēja atlīdzināt cietušajai radītos zaudējumus.

Tiesa ņem vērā 2012.gada likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā 2013.gada 1.aprīlī, tai skaitā KL Pārejas noteikumu 4.punktu, kas nosaka, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām KL normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds KL par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

KL 175.panta trešās daļas sankcija kā alternatīvu papildsodu paredz mantas konfiskācijas piemērošanu vai nepiemērošanu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav piemērojams papildsods - mantas konfiskācija, jo papildsods šajā gadījumā nav samērojams ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma sekām, kā arī nav konstatēta apsūdzētā manta, kurai uzlikts arests.

2011.gada 18.martā apsūdzētais tika aizturēts un 2011.gada 19.martā ievietots Īslaicīgās aizturēšanas vietā, bet atbrīvots - 2012.gada 20.martā (lietas 42., 56.lapa).

2011.gada 20.martā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis - policijas uzraudzība (lietas 57.lapa). 2012.gada 6.janvārī drošības līdzeklis atcelts (lietas 65.lapa). 2014.gada 29.jūlijā tiesa nolēma apsūdzētajam piemērot drošības līdzekli - apcietinājums, kas apsūdzētajam faktiski tika piemērots 2014.gada 29.oktobrī (lietas 307., 315.lapa), kas tiesas ieskatā ir atceļams, ņemot vērā, ka apsūdzētajam brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti un piemērojams drošības līdzeklis uzturēšanās noteiktā vietā, kurš atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar KL 52.panta ceturto daļu reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda termiņā ieskaitāma apsūdzētā atrašanās aizturēšanā un apcietinājumā no 2011.gada 18.marta līdz 2011.gada 20.martam, un no 2014.gada 29.oktobra līdz 2014.gada 8.decembrim.

Saskaņā ar KL 55.panta sestās daļas 6.punktu, uzlikt par pienākumu apsūdzētajam desmit dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc dzīves vietas.

Cietusī/pers. E/ pirmstiesas procesā pieteica kaitējuma kompensāciju Ls 800,00 par sasisto automašīnu, ko uzturēja tiesas sēdē un lūdz piedzīt no apsūdzētā. Apsūdzētais tiesas sēdē pieteikto kaitējuma kompensācijas pieteikumu atzina un norādīja, ka labprātīgi zaudējumus nav atlīdzinājis.

Tiesa uzskata, ka cietušās pieprasītās kompensācijas apmērs ir pamatots, un tiesai nav pamata apšaubīt zaudējumu aprēķinu, zaudējumi cietušajai ir nodarīti apsūdzētā noziedzīgu darbību rezultātā un nav atlīdzināti, līdz ar ko cietušās kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms.

Saskaņā ar KPL 350.pantu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar KPL 353.pantu pienākums samaksāt kompensācijas uzliekams apsūdzētajam.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Pirmās instances tiesā pēc tiesas norīkojuma juridisko palīdzību apsūdzētajam sniedza zvērināta advokāte Gunita Kazāka, /pers. T/ un /pers. U/ (lietas 209.-211., 226.-228., 244., 255., 291., 296.lapa). Atbilstoši KPL 85.panta otrai daļai minētie darba samaksas apmēri advokātam sedzami no valsts līdzekļiem, bet saskaņā ar KPL 368.panta pirmo daļu advokāta darba samaksa, kas izmaksāta no valsts līdzekļiem, piedzenama valsts labā no apsūdzētā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Saskaņā ar KPL 321.[1]., 511.-512., 520., 524., 527., 528., 530., 531.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. C/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 8 mēnešiem.

Reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā, soda izciešanas termiņā ieskaitīt atrašanos īslaicīgās aizturēšanas vietā no 2011.gada 18.marta līdz 2011.gada 20.martam, un iepriekšējā apcietinājumā no 2014.gada 29.oktobra līdz 2014.gada 8.decembrim.

Atcelt apsūdzētajam piemēroto drošības līdzekli, apcietinājumu, un atbrīvot viņu nekavējoties tiesas zālē.

Piemērot drošības līdzekli, uzturēšanās noteiktā vietā, kuru atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta sestās daļas 6.punktu, uzlikt par pienākumu apsūdzētajam desmit dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc dzīves vietas.

Apmierināt cietušās /pers. E/ pieteikto kaitējuma kompensāciju.
Piedzīt no apsūdzētā par labu cietušajai /pers. E/ Ls 800, kas pēc Latvijas bankas noteiktā nemainīgā kursa atbilst Eur 1138,30.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij Ls 25,00, kas pēc Latvijas bankas noteiktā nemainīgā kursa atbilst **Eur 35,58**, par aizstāves /pers. V/ veikto darbu pirmās instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu LV68TREL1060001239300, saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij Ls 15,00, kas pēc Latvijas bankas noteiktā nemainīgā kursa atbilst **Eur 21,34** par aizstāves /pers. T/ veikto darbu pirmās instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu LV68TREL1060001239300, saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no apsūdzētā par labu valstij Ls 25,00, kas pēc Latvijas bankas noteiktā nemainīgā kursa atbilst Eur 35,58, un Eur 111,00, kopā **Eur 146,58** par aizstāvja /pers. U/ veikto darbu pirmās instances tiesā, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu LV68TREL1060001239300, saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apsūdzētais no tulkojuma pieejamības dienas 2015.gada 26.janvāra, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena latviešu valodā 2014.gada 22.decembris, pilna sprieduma tulkojuma pieejamības diena 2015.gada 26.janvāris.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža